

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnabrvngensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

Institutviones super receptione & educatione Novitiorum Religiosorum in
Monasteriis & Conventibus designatis, vel designandis, Clementis ejusdem
jussu editae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

ejus, quam professi sunt Regulæ præscriptum, vitam, moresque restituerent & componerent, certior deinde factus, quosdam omnium fere Ordinum Conventus, seu Monasteria, ad pristinam illam regularem vivendi formam & disciplinam, quam diutius desideraverat, fuisse redacta: in eisdem Monasteriis, & Conventibus, ut Novitiatus erigi, Novitiique recipi possent (sub certis tamen legibus, ac ea præsertim, ut licentia à Congreg. Reformationis Apostolicæ prius obtenta esset) concessit, & ad illa designavit, & approbavit. Hinc volens, ut ea, quæ pro Novitorum receptione, & institutione, de mandato Sanctitatis Sux præscripta fuerunt, in posterum accuratius, & exactius observentur, ultra formam traditam in Constitutionibus sæc. rec. Sixti Papæ V. etiam Sanctitatis Sux super receptione Novitorum; decrevit, ac præsentis Decreti virtute mandavit, ne in Conventibus, seu Monasteriis ad Novitios recipiendos, de Sanctitatis Sux, seu dictæ Congregationis Reformationis licentia hæcenus designatis & approbatis, seu in posterum designandis & approbandis, Novitii ad habitum recipi ullatenus possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congreg. vel à propriis locorum Ordinariis, aut ab illis in quorum Diocesi Novitiatus existunt, in quibus Novitii recipiendi fuerint, expresse, & nominatim Novitii ipsi recipiendi approbati fuerint, & ut recipi & admitti possint, licentiam in scriptis (gratis tamen in omnibus etiam quoad scripturam concedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas Sua

eosdem Ordinarios omnem curam & diligentiam adhibere, ut circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, cæterasque qualitates in ipsis Novitiis requisitas, observentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congreg. Reformationis factæ & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant; Ordinarium ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbaverint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus & juxta constitutiones, & institutiones prædictas, approbandus & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcumque Ordinum qui in admittendis ad habitum & professionem, Novitiis, formam constitutionum, & institutionum prædictarum non servaverint, aut Novitium aliquem, quantumvis idoneum & approbatum, in quovis alio Conventu, & loco, seu Monasterio, præterquam in hæcenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congreg. designatis & approbatis, seu in posterum designandis & approbandis, vel ultra numerum in eorum singulis præscriptum, seu præscribendum receperint, vel admiserint, seu alias præmissis quovis modo contrafecerint. Irritum ex nunc & inane decernens quicquid sæcus, vel alias quavis auctoritate à quovis gestum vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscumque. Datum Romæ, apud S. Petrum, die 19 Maji, 1602. Pontificatus ejusdem S. D. N. anno undecimo.

O.

I N S T I T V T I O N E S

super receptione & educatione Novitorum Religiosorum in Monasteriis & Conventibus designatis, vel designandis, CLEMENSIS ejusdem jussu editæ.

Vm ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasteriis propagandam; Novitorum institutio maxime utilis sit, ac necessaria, & nihil ad gravem illam, ac laudatissimam præcorum Patrum, vivendi rationem relaxandam, majorem vim habuisse, compertum sit, quàm vel nimium in recipiendis Novitiis facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent,

vel negligentiam in probando & examinando eorum spiritu, an verè esset ex DEO, atque ex præcipuo illi inserviendi, vel denique incuriam in eis educandis atque instituendis. Idecirco, ut hujusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis, ad quos spectat, ut in recipiendis Novitiis, & in eorum institutione, atque educatione, nec non in ministri & aliorum ministrorum electione, præter alia quæ in Sacris Canonibus,

ac

ac Decretis, præsertim Concilii Trid. Pontificiis, & cuiuscumque Ordinis, aut instituti constitutionibus continetur, tam in aliis designatis, quam nunc, & in posterum ad hoc designandis Monasteriis, & Conventibus, hæc, quæ sequuntur, inviolatè observari, & exequi perpetuò curent.

Primum, quod attinet ad Novitiorum recipendorum formam, ultra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de uniuscujusque natalibus, corporis habitudine, moribus, & vita antea, ac præcipuè eorum, qui sex-tum decimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno gravati, vel reddendæ alicujus administrationis rationi obnoxii sint, juxta formam constitutionis fel. rec. Sixti V. & moderationum subsecutarum. Illud etiam Superiores ad quos spectabit, sedulo perquirant, ut quibus in Monasteriis, & Conventibus, ex Apostolica facultate Novitiatu fuerint instituti, in iis ad Religionem nullus in posterum admittatur, qui & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones sacris Canonibus, Summorumque Pontificum constitutionibus præscriptas non habeat, juxta Decretum super forma recipendi Novitios, die 19 May, 1602 editum.

Quisque recipiendus in aliquo Ordine Regulari, etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam ejus Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta, & ordinationes requirunt, eam vero literarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præ se ferat, ut minores, & suis temporibus majores Ordines, juxta decreta Sacri Concilii Trid. suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimum quintum excedens, ad habitum regularem admitti postulerit, & talis eruditionis expertus inventus fuerit, in Conversorum tantum, quibus literarum scientia non est necessaria, numerum referatur, ipsi autem Conversi, non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum, & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita noverint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & ut DEO liberius famulari possint, an potius levitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animo ducantur, & an eo parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Provideant quoque, ut omnes etiam Conversi recipiendi, priusquam ad habitum regularem admittantur, ab iis, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuque regulari, & aliis cuiusque Ordinis peculiaribus institutis & constitutionibus, diligenter instruantur.

Et quia quarundam Religionum moris est, nedum conversos ad professionem admittendos, verum & Oblatos, ut vocant, recipere, circa ipsorum Oblatorum receptionem unaquæque religio suas peculiare Constituciones, specialiaque instituta, observare teneatur.

Statim atque Novitii ad habitum recepti, & in locum Novitiatu introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius antea vitæ conscientiam discutiant & expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem uniuscujusque Novitiatu spectat, locus hujusmodi propria clausura ab ea parte Conventus, & Monasterii, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus, habeatque tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Novitii, vel dormitorium ita capax, ut pro singulis singuli lectuli commode sterni possint, in quo etiam cellula, vel certus ac determinatus locus pro Magistro, ejusque socio reperiat.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesque Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper seu Capella, si commode fieri poterit, ad Novitios in Spiritualibus, præsertim in cæremoniis, Ecclesiasticisque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem bene conclusus atque munitus adsit, sin minus, hortum cæteris fratribus communem, recreationis tempore ingrediantur. Ipsi vero Novitii ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eundem quisquam alius ingrediat.

Ad hujusmodi locum Novitiatu nemini ejusdem, vel alterius Ordinis regulari, etiam Conventus, & Monasterii Officiali, ullo unquam tempore, sub quovis prætextu aditus pateat, præterquam Magistro ejusque socio, ac etiam Monasterii aut Conventus Superiori, si quodcumque ingrediendum sibi necessario existimaverit; quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conventus vel Monasterii Patribus socium assumat.

Hujus loci clausuræ clavis apud Magistrum semper asservetur, illique soli liceat ex gravi tantum causa ingressum illuc alicui permittere: si quis autem Novitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsentè, & non aliter alloquatur.

Novitiorum Magistro socius, si per Novitiorum instruendorum multitudinem, necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Novitiatu regimen spectant, dicto Magistro imme-

immediate subjectis existat, eliganturque tam Magister, quam socius per Provinciale Capitulum, per triennium ad minus, onus hujusmodi subituri. Quod si aliquo casu extra tempus capitulare, nova loca Novitiatus concedi contingat, tunc electionem Magistri Novitiorum, & socii hujusmodi in his novis locis per Generalem, vel Provinciale, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Diffinitorem tamen, vel graviorum aliorum Patrum, consensu fieri permittatur: idemque fervetur, si intra triennium, alterum, vel utrumque urgenti aliqua de causa ex illis locis amoveri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alij consimiles subrogari debeant.

Tam Novitiorum Magister, quam socius, ab iis omnibus officiis, oneribusque vacationem habeant, quæ Novitiorum curam & regimen impedire valeant. Ipse Magister Sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigessimam ætatis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissa in Religione perseverit: Socius vero trigessimum annum excedat, sintque ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam antea actæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti, non sine affabilitate graves, zelum DEI cum mansuetudine præ se ferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, iræ præsertim, & indignationis, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueverunt, quam longissime alieni, & tales demum, qui in omnibus seipsos bonorum operum exemplum præbeant, ut ii, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quam reverentur, nec illis unquam detrahere quicquam possint.

Habeat etiam Magister plenam & absolutam potestatem circa Novitiorum institutionem, ac Novitiatus regimen, ita, ut in illis nemini (Visitatoribus ac Superioribus majoribus, vel etiam localibus exceptis) quovis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut Novitii omnes in regulari disciplina sedulo exerceantur, agnoscantque præcipuam Divinam, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam & excellentiam, quæ vera sit, atque perfecta votorum solennium, & quam necessaria cujusque Ordinis Constitutionum observantia modum in oratione, tum vocali, tum mentali fructuose persistendi, illicitas passiones & vitia (ad quæ natura per peccatum labefacta omni tempore prona est atque proclivis) per sensuum custodiam & mortificationem cohibendi, austeritatem, jejunia, cilicia, disciplinas, conscientie puritatem, crebram illius discussionem, Sacramentorum frequentiam confessionis præsertim, quæ bis saltem singulis mensi-

bus fiat, per aperitionem quotidianam motuum interiorum cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumque silentium.

Quilibet Novitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat, unusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam unusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Novitiorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire judicaverit, vel per seipsum, vel per alium ab eo deputandum, semel aut bis in anno eorundem Novitiorum confessiones audire.

Quotidie Missæ Sacrificio intersint, & statutis horis in Choro nocturnis, diuturnisque divinis Officiis assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales, modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Novitiatum semel in hebdomada, vel in alterius saltem hebdomadibus longior statuatur, fiatque semper Magistro præsentem vel socio, qui multum invigilent, ne duo ab aliis commorentur disjuncti, atque eo tempore, cujusque, in quam natura feratur propensionem scrutentur.

Non liceat eis, durante Novitiatus, & probationis tempore, una cum Professis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus, aut cenaculo causa refectio- nis commorari, nec permittatur eis Professionis domo exeuntes comitari.

Pro communibus, & propriis cujusque necessitatibus, quæ accidere possunt, unus ex Novitiis ipsis, ætate, moribusque provectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam januæ custodia, & rerum levioris momenti provisio intra Novitiatum committi poterit.

Cum autem, licet Clericorum bene instituendorum cura debeat esse præcipua, Conversorum tamen Religiosa instructio non sit prætermittenda, quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eandem, perfectam educationem, tum Religionis decorem, & ornamentum, tum aliis Christi fidelibus ædificationem, exemplum, atque utilitatem asserere. Conversis ipsis à Clericorum Novitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commodè fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen hac separatione non obstante Magistro Novitiorum, seu Superioribus Monasteriorum & Conventuum, juxta cujusque Ordinis Statuta, & Constitu-

riones subditi esse, & obedientiam præstare debent, à quo non tantum circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verum etiam pro eorum capacitate & commoditate, de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instituendi erunt; quod ut commodius fiat, ad Capitula, & spirituales Conciones, quæ per Magistros Novitiis fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesiis, statutis horis conveniant, nisi tunc in suis officiis actualiter occupati fuerint.

Tempore verò probationis elapso, si tantum, qui non solum Religiosæ perfectionis capaces: sed ad laborem corporalem apti, novo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis suæ annum quoad Clericos decimum sextum, quo verò ad Conversos, vigesimum primum exceßerint) ad professionem admittantur.

Sed qui ad Conversorum habitum recepti fuerint ad Clericorum statum transire, etiam durante tempore probationis, non possunt.

Superior cujuslibet Conventus, in quo Novitiatus fuerit constitutus, particularem librum habeat, in quo uniuscujusque Novitii professio registretur, illumque Novitius professus propria manu, & duo testes, qui præsentibus fuerint, subscribant.

Conversus verò literarum ignarus, professor, in eorundem testium qui se subscriperint, præsentia propria manu signum Crucis apponat, asserveturque liber, & custoditur in Archivio, ubi Scripturæ ad Monasterium seu Conventum pertinentes, reponi consueverunt.

Quia verò in quibusdam Ordinibus filiationis usus est receptus, declaratur, quod licet decretum sit, ut Novitiis educandis, certa Monasteria aut Conventus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen sit Superioribus Monasteriorum & Conventuum hujusmodi Ordinum, in quibus filiationis usus receptus est, eos, quos prænaratis qualitatibus suffultos repererint, in suorum locorum filios juxta cujusque Ordinis constituta adscribere, sicque adscriptos, cum juxta præsentis institutiones & alias, servatis servandis, ad Ordines recepti fuerint, ad loca Novitiatum, cum testimonialibus literis transmittere, ut tanquam dictorum Conventuum seu Monasteriorum filii, eorundem nomine, & instantia recipi, ac in Novitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seu Conventus filiationis hujusmodi remittantur in professorio, ad perfectionem, ut permissum est, exerceri debeant.

Porro ne loca unius Monasterii, seu Conventus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis aut Provincialis partes erunt, numerum præscribere pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimentorum, contributi-

onem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conventibus, & Monasteriis præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Ut autem Novitii jam in Professorum numerum (sicut præmittitur) recepti, melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ observantia stabiliantur & confirmantur, mandatur, ut statim post professionem emissam, si in Conventibus, aut Monasteriis pro Novitiatus assignatus locus aderit secundi Novitiatus, sive Professorii, ab ea quæ Novitiorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium, aut Conventus eos alere queat, sin minus, in alium commodiorem Conventum aut Monasterium transferantur, in quo is locus cum requisitis ad Novitiatum supernarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de novo conservetur.

Ad hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ suarum constitutionum, seu institutorum vigore majoris temporis cursu novos profectos intra Novitiatum detinere consueverunt; quibus in hac parte non derogatur, illis tamen permittitur, ut prædictis earum constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire judicaverint, quibus in locis degant sub regulis, & modo vivendi adhuc arctiori, quam servant antiquiores profecti, ita quod in negotiis Monasteriorum aut Conventuum non se introumittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicujus exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibique permaneant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem devenerint, vel saltem per tricenarium post professionem, quo etiam tempore poterunt, quinimo & debeant litterarum studiis operam navare sub directione ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Novitiorum Magistrum præditum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quod propter præmissa non censetur concessa licentia recipiendi Novitios, nisi in locis pro Novitiatu designatis, aut in posterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu & ordine Superiores sunt, & alii ad quos spectat in prædictis omnibus vel eorum aliquo deliquerint, seu quovis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, privationem, gravioreque pro modo admittæ culpæ poenæ, se subituros certò sciant. Datum Romæ, apud S. Petrum, die 19 Martii, 1603.

Ant. Seneca Reform. Apost. Secr.

Anno

Anno millesimo sexcentesimo vigesimo quarto, Indictione septima, Pontificatus autem Sanctissimi Domini N. D. VRBANI, Divina providentia Papæ VIII. Anno ejus secundo, die vero vigesima sexta mensis Octobris, supradicta Decreta, tam Sacræ Congregat. Concilii, quam San. mem. Clementis VIII affixa, & publicata fuerunt, ad valvas Basilicarum S. Ioannis Lateran. & Principis Apostolorum, nec non in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Iulium Marzittellium Cursores Sanctissimi.

Brandimartes Latinus pro Magistro D D. Cmsf.

P.

D E C R E T A
SACRÆ CONGREGAT. CONCILII,
S. D. N. VRBANI VIII. iussu edita.

De Regularibus Apostatis, & Ejectis.

SAcra Congregatio Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum, Regularium ejectorum, & fugitivorum statui consulere, illorumque scandala summovere, & succrescentem numerum frangere operæ pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, neque diligentissime perpenſa, communicato etiam consilio cum S. D. N. Urbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Sux facultate, infraſcripta decreta edidit.

Ac primò, ut infecta femina, è quibus prævi ejulmodi fructus potissimum prodeunt, deinceps ne serantur in vinea Domini, censuit esse innovandas, & Sanctissimi autoritate innovat Constitutiones, & Decreta generalia San. mem. Clementis VIII. ad regularium reformationem ac Novitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia, districteque præcipit Generalibus, atque aliis omnibus Ordinum Superioribus, ut illa exactè observent, atque ut observentur, efficiant, sub pænis statutis in iisdem Constitutionibus. A quibus tamen excipiendum censuit, caput illud quo decernitur, ne in Conventibus seu Monasteriis, ad Novitios recipiendos, hæcenus designatis, & approbatis, seu in posterum designandis & approbandis Noviti ad habitum ullatenus recipi possint, nisi prius à Congregatione Reformationis Apostolicæ, vel propriis locorum Ordinariis expresse, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem decreti observatione Sacra Congregatio, iustis de causis censuit Regulares

esse absolvendos, prout, auctoritate Sanctissimi Domini Nostri, absolvit atque exemit.

Deinde, ut apostatandi opportunitas Regularibus præripiatur, statuit, ut de cætero nulli permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitime constiterit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque regularis rectè se transferat ad arctiorem. Quod ut reipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia invigilet.

Rursus statuit, ut fugitivi & Apostatæ, sive habitum regularem deferant, sive non; possint ac debeant ab Episcopo loci, ubi moram trahunt, in carceres conjici, ac Superioribus Regularibus consignari, secundum regularia instituta puniendi, utque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere, atque efficere, ut apprehendantur; salva tamen in omnibus facultate Ordinariis locorum, attributa Decreto Conc. cap. 3. sess. 6. Quod si Apostatæ hujusmodi citra montes infra quatuor, ultra montes verò infra octo menses à præsentis Decreti publicatione, inchoandos, sua sponte ad suam quisque Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipsis propter Apostasiam inflictarum aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur. Ita tamen, ut debeant à Superiore absolutionem humiliter petere, & coram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri. Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere, ab hujusmodi pœnis absolvere, & paterna charitate complecti.

vij E 2 Ad